

การบริหารงานกิจการนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3
**Student Affairs Administrations in Schools Under Kanchanaburi Primary
Educational Service Area Office 3**

พิมพ์ผกา โพธิจันทร์,
นิพนธ์ วรรณเวช และ สาโรจน์ เผ่าวงสากุล
มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
**Pimphaka Photichan,
Nipon Wonnawed and Saroch Pauwongsakul**
Kanchanaburi Rajabhat University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: pim.photichan@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา และเปรียบเทียบการบริหารงานกิจการนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3 จำแนกตามพื้นที่การจัดการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร และครูผู้สอนในสถานศึกษา จำนวน 293 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (stratified random sampling) ตามพื้นที่การจัดการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาระหว่าง 0.67-1.00 และ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและทดสอบความแตกต่างรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ้ กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการวิจัย พบว่า

1. การบริหารงานกิจการนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3 โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านมีผลการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย คือ ด้านงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน ด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม ด้านการประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน ด้านการวางแผนกิจการนักเรียน และด้านการบริหารกิจกรรมนักเรียน

2. การเปรียบเทียบการบริหารงานกิจการนักเรียนในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3 จำแนกตามพื้นที่จัดการศึกษา ในภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยอำเภอทองผาภูมิแตกต่างกับอำเภอสงขลาบุรี

คำสำคัญ : การบริหารงานกิจการนักเรียน; ผู้บริหารและครูผู้สอนในสถานศึกษา

Abstracts

The purpose of this research was to study and compare the student affairs administrations in school under Kanchanaburi Primary Educational Service Area Office 3, classified by educational management area. The sample group used in this research consisted of 293 administrators and teachers in schools by using Stratified Random Sampling classified by educational management area, The research instrument was a 5-level estimation scale questionnaire with a confidence value of 0.97. The statistics used to analyze the data were percentage, mean, standard deviation, one-way ANOVA and Scheffe's pair comparison at 0.05.

The results of the research found that

1. The student affairs administrations in school under Kanchanaburi Primary Educational Service Area Office 3 was high overall and in separate aspects as written in descending order: student care-taking system, democracy promotion in school, promotion and development of the student discipline morality and ethics, evaluation of the student affairs operation, student affairs planning, and student activities administration respectively.

2. The comparison of the student affairs administrations in school under Kanchanaburi Primary Educational Service Area Office 3 classified by educational management area, showed differences with statistical significance at the 0.01 level, Thong Pha Phum difference Sangkhlaburi District.

Keywords: Student Affairs Administrations; Administrators and Teachers in Schools

บทนำ

การศึกษานับเป็นรากฐานที่สำคัญประการหนึ่งในการพัฒนามนุษย์ให้สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งโลกในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การเมืองการปกครอง และการศึกษา ในการพัฒนาด้านการศึกษานั้นถือเป็นหัวใจสำคัญที่จะพัฒนาเยาวชนของชาติให้เป็นการสำคัญในการพัฒนาประเทศ ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม วัฒนธรรม และยิ่งช่วยพัฒนาให้เยาวชนของชาติมีศักยภาพ ใฝ่เรียนรู้ มีจิตสาธารณะ มีความรู้ความสามารถในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดให้ รัฐสนับสนุนให้สถานศึกษาจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นความสำคัญในด้านต่าง ๆ ผสมผสานสาระความรู้ให้ได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน (สำนักงานคณะกรรมการ

การศึกษาแห่งชาติ, 2545 : 6) โดยที่การศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับคุณภาพของคนในชาติ การบริหารงานของผู้บริหารจึงเป็นสิ่งที่ส่งผลในการพัฒนาการศึกษาให้ผู้เรียนมีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย และจิตใจ มีสติปัญญา คิดเป็น ประยุกต์ได้ มีคุณธรรม จริยธรรม ดังนั้นการจัดการศึกษาในสถานศึกษาที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 มาตรา 6 ที่กล่าวไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545 : 6) ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ การพัฒนาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ ประกอบด้วย รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ มีความซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553 : 7) ในการบริหารงานในด้านวิชาการที่เน้นด้านการพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผลแล้ว สถานศึกษายังต้องมีการส่งเสริมกิจกรรมเสริมหลักสูตร การบริหารกิจการนักเรียน ซึ่งนอกจากจะเป็นงานในความรับผิดชอบของสถานศึกษาแล้ว ยังเป็นภาระหน้าที่และความรับผิดชอบ เอาใจใส่ ดูแลของผู้บริหารและครูอาจารย์ในสถานศึกษา โดยต้องมีการปรับปรุงคัดสรรกิจกรรมต่าง ๆ ให้ทันสมัย เป็นประโยชน์แก่นักเรียน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนให้ก้าวหน้า เสริมสร้างให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ จนสามารถพัฒนาตนเองให้เจริญงอกงามในทุกด้าน รวมทั้งใส่ใจดูแลความประพฤติของนักเรียนให้ปฏิบัติตนอยู่ในกรอบแห่งคุณงามความดีที่ควรจะทำได้ โดยวางรากฐานความรู้ ประสบการณ์ และอบรมบ่มเพาะพัฒนาจิตใจควบคู่กันไป จนทำให้ประสบความสำเร็จและส่งผลถึงการพัฒนาบุคลิกภาพ ในขณะที่ศึกษาอยู่ในสถานศึกษา ตลอดจนส่งเสริมให้นักเรียนมีความเจริญก้าวหน้าในชีวิตเมื่อสำเร็จการศึกษาออกไปแล้ว งานกิจการนักเรียนเป็นอีกหนึ่งภาระงานที่สำคัญสถานศึกษามีบทบาทหน้าที่จัดระบบการ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพ รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมีข้อมูลสารสนเทศ เกี่ยวกับผู้เรียนที่ครบถ้วนและเป็นปัจจุบันเพื่อช่วยให้ครูเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนาผู้เรียน โดยผ่าน กระบวนการวางแผนและการบริหารจัดการอย่างมีคุณภาพเพื่อสร้างคุณลักษณะพึงประสงค์ของผู้เรียนให้ สอดคล้องกับสภาวะเศรษฐกิจสังคม การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ต้องพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย ภาควิชาใจในความ เป็นชาติไทย เกิดการเรียนรู้ระบบประชาธิปไตยผ่านกระบวนการทางงานและกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน เทิดทูน และจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ มีจิตสาธารณะใช้ชีวิตอย่างพอเพียง ปรับตัวมีเหตุผลและมีภูมิคุ้มกันสามารถเลือกดำเนินชีวิตอย่างผู้มีภูมิรู้ ภูมิธรรมและสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสมกับภาวะการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของสังคมโลก (สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย, 2560 : 33)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ ได้กล่าวถึงขอบข่ายของการบริหารกิจการนักเรียนไว้ดังนี้ การวางแผนงานกิจการนักเรียน การบริหารงานกิจกรรมนักเรียน การส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม การดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และการดำเนินการส่งเสริมประชาธิปไตยในสถานศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552 : 10) การจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 การจัดการศึกษาทั้งในและนอกระบบการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545 : 13) ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรเห็นความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาทั้งด้านวิชาการความรู้ และด้านประสบการณ์ให้กับนักเรียน ซึ่งนอกจากการบริหารงานหลัก ๆ ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดขอบข่าย การบริหารสถานศึกษาทั้ง 4 ด้าน คือ การบริหารวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคลากร และการบริหารทั่วไป (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553 : 34)

การบริหารงานกิจการนักเรียนเป็นอีกภาระงานหนึ่งที่มีความสำคัญ โดยที่สถานศึกษามีบทบาทหน้าที่จัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและ รู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคลมีข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับผู้เรียนที่ครบถ้วน และเป็นปัจจุบันเพื่อสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจสังคมการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง สิ่งแวดล้อมเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ยังต้องพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณธรรมจริยธรรมมีระเบียบวินัยภาคภูมิใจในความเป็นชาติไทย เกิดการเรียนรู้ระบอบประชาธิปไตยผ่านกระบวนการและมีกิจกรรมต่าง ๆ ในสถานศึกษาเทิดทูนและจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ มีจิตสาธารณะ ใช้ชีวิตอย่างพอเพียง ปรับตัวมีเหตุผลและมีภูมิคุ้มกันสามารถเลือกดำเนินชีวิตอย่างผู้มีภูมิรู้และมีภูมิธรรมโดยที่โรงเรียนจะต้องจัดเพื่อส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพเหมาะสมตามควรแก่วัยและความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้มีทักษะการดำเนินชีวิตมีวุฒิภาวะทางอารมณ์มีศีลธรรมและจริยธรรม (สิริรัตน์ เฟิงบุญ, 2546 : 8) ดังนั้น สถานศึกษาจึงต้องใช้ความสำคัญและสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่ นักเรียน สถานศึกษาจึงควรพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพยิ่ง ๆ ขึ้น ซึ่งผู้บริหารเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญต่อการบริหารงานในสถานศึกษา โดยคำนึงถึงสิ่งที่นักเรียนจะได้รับทั้งในด้านความรู้ทางด้านวิชาการควบคู่การปลูกฝังทางด้านจิตสำนึก คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์ให้เกิดกับผู้เรียน ตามขอบข่ายงานกิจการนักเรียน การจัดการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษา จึงได้กำหนดนโยบายสำหรับใช้เป็นกลไกหลักในการบริหารการศึกษา เพื่อสนองตอบต่อการปฏิรูปการศึกษาของประเทศขึ้นมา โดยมีวิสัยทัศน์ที่สำคัญคือ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพลังขับเคลื่อนการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศไทย เป็นหนึ่งในสองของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ได้ดำเนินการภายใต้พันธกิจที่ว่าด้วยการพัฒนาและส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาให้ประชากรวัยเรียนทุกคน ได้รับการศึกษา

อย่างมีคุณภาพ โดยพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่มีความรู้คู่คุณธรรม มีความสามารถ ตามมาตรฐานการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน และนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพพระดัสสากล (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552 :
6)

จากความสำคัญของปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนใน
สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3 ซึ่งมีความสำคัญใน
การมุ่งส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนให้ก้าวหน้าประสบผลสำเร็จและมุ่งส่งเสริมชีวิตความเป็นอยู่ของนักเรียน
ให้ดำเนินไปได้ด้วยดี เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาตนเองสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาและเป็นข้อมูลสำหรับ
การแก้ไขปัญหา และพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ส่งผลให้ผู้เรียนที่มีคุณภาพ ตามความมุ่งหวัง
ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานกิจการนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานกิจการนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3 จำแนกตามพื้นที่การจัดการศึกษา

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ คือ ผู้บริหาร และครูผู้สอนภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3 จำนวน 1,229 คน จากโรงเรียน 80 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร และครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3 จำนวน 293 คน ซึ่งกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ โดยใช้
ตาราง Krejcie & Morgan (1970 : 607-610) โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (stratified random
sampling) ที่ค่าระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 ตามพื้นที่การจัดการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (checklist) สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ เกี่ยวข้องข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ
ระดับการศึกษาสูงสุด ประสบการณ์ในการทำงาน และพื้นที่การจัดการศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ชนิด 5 ระดับ เกี่ยวกับการบริหารงานงานกิจการนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาญจนบุรี เขต 3

คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามโดยผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา การค้นคว้าอิสระและผู้ทรงคุณวุฒิโดยการวิเคราะห์ค่าเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พบว่าข้อคำถามมีค่าดัชนีความ สอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลตามลำดับต่อไปนี้

1. นำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากสำนักงานบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัย ราชภัฏกาญจนบุรี ถึงผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาญจนบุรี เขต 3 เพื่อให้ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูล
2. ผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามทางออนไลน์ไปยังโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และ ประสานงานทางโทรศัพท์ในการติดตามแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลของแบบสอบถามจำนวน 293 คน

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย

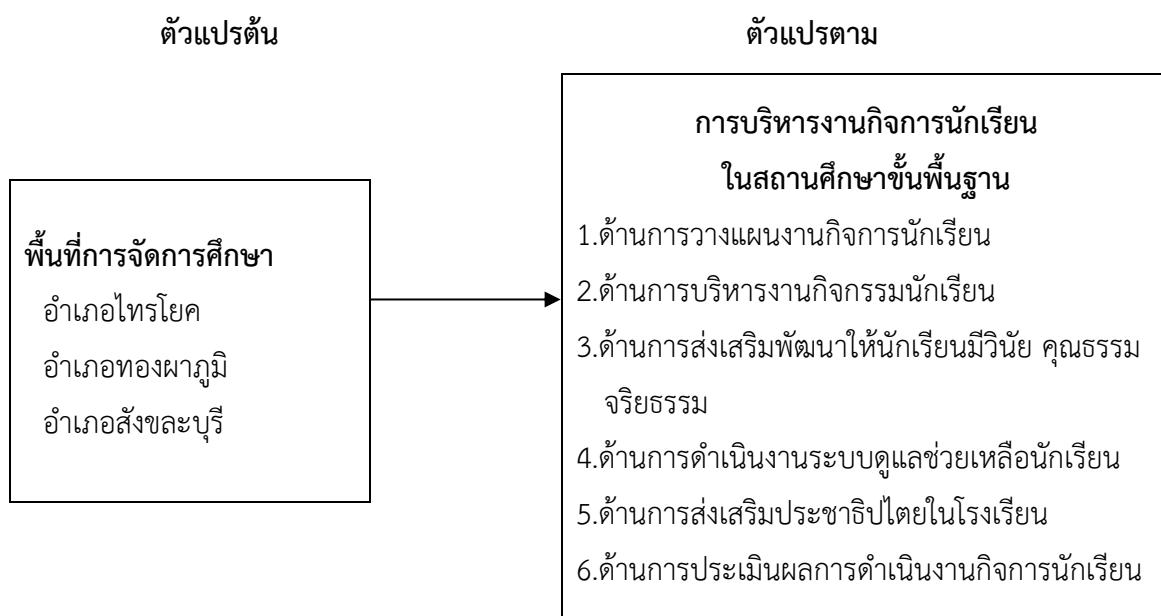
การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ นำแบบสอบถาม มาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าสถิติด้วยเครื่อง คอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยการแจกแจง ความถี่ (frequency) และร้อยละ (percentage)
2. วิเคราะห์การบริหารงานงานกิจการนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา กาญจนบุรี เขต 3 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย (mean หรือ $\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (standard deviation หรือ S.D.) จำแนกเป็นรายข้อ รายด้าน และ รวมทุกด้าน โดยใช้เกณฑ์การ แปลความหมาย Best (1981 : 195)
3. วิเคราะห์การเปรียบเทียบการบริหารงานงานกิจการนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาญจนบุรี เขต 3 โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและทดสอบความแตกต่างรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษานี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเรื่องการบริหารงานกิจการนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาญจนบุรี เขต 3 ผู้วิจัยได้ศึกษากรอบแนวคิดในการบริหารงาน กิจการนักเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2552 และที่แก้ไข

เพิ่มเติม 2560 : 37-46) แบ่งขอบข่ายงานกิจการนักเรียนออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้ ด้านการวางแผนงานกิจการนักเรียน ด้านการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน ด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม ด้านการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน และด้านการประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน แสดงแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. การบริหารงานกิจการนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาญจนบุรีเขต 3 โดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การบริหารงานกิจการนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาญจนบุรี เขต 3

การบริหารงานกิจการนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1. ด้านการวางแผนกิจการนักเรียน	4.28	0.61	มาก
2. ด้านการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน	4.24	0.61	มาก
3. ด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม	4.34	0.59	มาก

4. ด้านงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.39	0.59	มาก
5. ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน	4.36	0.59	มาก
6. ด้านการประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน	4.31	0.60	มาก
รวมเฉลี่ย	4.32	0.56	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่าการบริหารงานกิจการนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3 โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.32$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านมีผลการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย คือ ด้านงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ($\bar{x}=4.39$) รองลงมา คือ ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน ($\bar{x}=4.36$) ด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม ($\bar{x}=4.34$) ด้านการประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน ($\bar{x}=4.31$) ด้านการวางแผนกิจการนักเรียน ($\bar{x}=4.28$) และค่าระดับน้อยที่สุด คือ ด้านการบริหารกิจกรรมนักเรียน ($\bar{x}=4.24$) ตามลำดับ

2. การเปรียบเทียบการบริหารงานกิจการนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรีเขต 3 โดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ ผลปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานกิจการนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรีเขต 3 จำแนกตามพื้นที่การจัดการศึกษา

การบริหารงานกิจการนักเรียน	พื้นที่การจัดการศึกษา						F	Sig.
	อำเภอไทรโยค		อำเภอทองผาภูมิ		อำเภอสังขละบุรี			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ด้านการวางแผนกิจการนักเรียน	4.26	0.56	4.43	0.58	4.21	0.47	3.26*	0.040
2. ด้านการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน	4.19	0.61	4.35	0.63	4.13	0.56	3.64*	0.027
3. ด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม	4.28	0.58	4.46	0.60	4.22	0.55	4.56*	0.011
4. ด้านงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.31	0.61	4.50	0.60	4.32	0.53	3.81*	0.023
5. ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน	4.30	0.59	4.47	0.61	4.23	0.62	4.41*	0.013

6. ด้านการประเมินผลการดำเนินงาน กิจการนักเรียน	4.26	0.58	4.43	0.26	4.16	0.56	5.43**	0.005
รวมเฉลี่ย	4.26	0.56	4.43	0.58	4.21	0.47	4.73**	0.010

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 พบว่า การเปรียบเทียบการบริหารงานกิจการนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3 จำแนกตามพื้นที่การจัดการศึกษา ในภาพรวมพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนด้านการวางแผนกิจการนักเรียน ด้านการบริหารกิจกรรมนักเรียน ด้านการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม ด้านงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาการบริหารงานกิจการนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การบริหารงานกิจการนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3 ในภาพรวมและรายด้านทุกด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษาเล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาในด้านระเบียบวินัยคุณธรรมและจริยธรรม ในการบริหารงานกิจการนักเรียนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่ มาตรา 6 กล่าวว่า “ การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้ง ร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ” ดังนั้นการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจำเป็นต้องให้ความสำคัญในการส่งเสริมและพัฒนาทางจริยธรรมให้กับเด็กและเยาวชน เพื่อให้เยาวชนมีคุณภาพตามที่สังคมต้องการ โดยมีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อช่วยป้องกันปัญหาอันจะเกิดแก่นักเรียน ช่วยแก้ปัญหา ที่อาจเกิดขึ้นโดยนักเรียน และเพื่อช่วยพัฒนานักเรียนในด้านต่าง ๆ และมุ่งส่งเสริมความประพฤติ ศีลธรรม จรรยา มารยาทอันดีงามให้แก่ นักเรียนเพื่อเป็นผู้มีระเบียบวินัย มีความประพฤติที่เหมาะสม สามารถดำรงตนในสังคมได้อย่างมีความสุข สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุเป้าหมาย ตามหลักสูตรการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน และในส่วนภาพรวมในแต่ละด้านก็พบว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากเช่นกัน การบริหารงานกิจการ

นักเรียน เป็นงานที่จะต้องวางแผน มีการกำหนดความต้องการ วิธีการดำเนินการ และผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต โดยใช้หลักวิชา เหตุผล มีข้อมูลประกอบ มีการเตรียมการล่วงหน้า ซึ่งจะนำไปสู่การปฏิบัติงานที่ถูกต้อง และบรรลุวัตถุประสงค์มาตรฐานตัวชี้วัด มีการใช้กิจกรรมต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพให้กับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนเป็นทรัพยากรมนุษย์อันมีคุณค่าและคุณประโยชน์แก่ประเทศชาติ พอกพูนทั้งความรู้ด้านวิชาการ และเพิ่มเติมประสบการณ์ชีวิตจากกิจกรรมต่าง ๆ ที่นักเรียนได้เข้าร่วม และยังเพิ่มเติมให้นักเรียนเกิดความเจริญงอกงามในภูมิปัญญาอันก่อให้เกิดภูมิความรู้อันทรงคุณค่ายิ่งด้วยตัวของนักเรียนเอง นอกเหนือจากการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติ รวมถึงการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดให้ทั้งในและนอกโรงเรียน เพื่อพัฒนานักเรียนในด้านต่าง ๆ ให้เป็นพลเมืองดีมีคุณค่าต่อสังคม และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ รวมทั้งบูรณาการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ดนตรีกีฬา เข้ากับกระบวนการเรียนรู้ และวิถีชีวิตการจัดกิจกรรม หล่อหลอมพฤติกรรม สามารถดำเนินชีวิตของบุคคลในสังคมโดยยึดหลักประชาธิปไตยในการอยู่ร่วมกัน รู้จักเคารพในสิทธิเสรีภาพของบุคคลอื่นเคารพในกติกาที่ร่วมกันสร้าง มีความรับผิดชอบ และทำประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวมซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สัญญา ประชากุล (2553 : 25) กล่าวว่างานกิจการนักเรียนคืองานที่เกี่ยวกับนักเรียนนอกเหนือจากการเรียน การสอนปกติในชั้นเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อช่วยป้องกันปัญหาอันจะเกิดแก่นักเรียน ช่วยแก้ปัญหา ที่อาจเกิดขึ้นโดยนักเรียนและเพื่อช่วยพัฒนานักเรียนในด้านต่าง ๆ เป็นงานที่มุ่งส่งเสริมความประพฤติ ศีลธรรม จรรยาบรรณทางอันดีงามให้แก่นักเรียนเพื่อให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย มีความประพฤติที่เหมาะสมสามารถดำรงตนในสังคมได้อย่างมีความสุข สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุเป้าหมายตามหลักสูตรการแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนสำหรับแนวทางในการแก้ปัญหา การแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนนั้นควรได้รับความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องอย่างแท้จริงทั้งครู อาจารย์ จะถือว่าไม่ใช่ภารกิจของตบผู้ปกครองให้ความร่วมมือน้อยชุมชนก็ละเลยไม่เอาเป็นธุระขั้นตอนในการลงโทษยุ่งยากและสลับซับซ้อนเกินไปผู้บริหารและฝ่ายปกครอง มีทัศนคติขัดแย้งกันในเรื่องการลงโทษนักเรียน จำนวนนักเรียนมากเกินไปเมื่อเทียบกับจำนวนอาจารย์ที่เกี่ยวข้องนักเรียนอาศัยอยู่ในท้องถิ่นต่าง ๆ ทั่วประเทศ การควบคุมชุมชน มอมเมาเด็กและนักเรียนโดยไร้จิตสำนึกอันดีงาม สอดคล้องกับงานวิจัยของ มัลลิกา คูสีวิน (2559 : 98) ได้ศึกษาแนวทางการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนบ้านป่าซางนาเงิน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 สรุปผลการศึกษา สภาพการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ งานกิจกรรมนักเรียน งานรักษาระเบียบวินัยของโรงเรียน งานบริการแนะแนว งานบริการอาหารกลางวัน และงานบริการสุขภาพและอนามัยนักเรียน มีระดับสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน สภาพปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน ในด้านบุคลากรพบว่าบุคลากรขาดความรู้ความสามารถ

เฉพาะด้านที่ตรงกับภาระงานแต่ละด้าน ผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมงานกิจการนักเรียน ด้านงบประมาณ พบว่า งบประมาณที่ใช้ดำเนินการมีไม่เพียงพอ ไม่มีการวางแผนและตรวจสอบการใช้จ่าย งบประมาณที่ชัดเจน ด้านวัสดุอุปกรณ์ ไม่มีคุณภาพและมีไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้งาน ด้านการจัดการ พบว่า โรงเรียนไม่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการร่วมวางแผน การปฏิบัติ และการประเมินผลต่าง ๆ ขาดการประชาสัมพันธ์และการประสานงานเพื่อทำงานร่วมกันกับหน่วยงานอื่น ๆ

2. ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานกิจการนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3 จำแนกตามพื้นที่จัดการศึกษา โดยภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และเมื่อทดสอบรายคู่พบว่าอำเภอทองผาภูมิกับอำเภอสังขละบุรี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ อำเภอทองผาภูมิมีการดำเนินงานบริหารงานกิจการนักเรียนมากกว่าอำเภอสังขละบุรี ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากพื้นที่จัดการศึกษาในแต่ละอำเภอมีสภาพแวดล้อมทั้งด้านกายภาพ และบริบทของชุมชนที่มีความแตกต่างกันอาทิเช่น วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ และวัฒนธรรมชุมชน รวมทั้งค่านิยม ความเชื่ออาจมีความแตกต่างกัน ส่งผลให้การบริหารงานกิจการนักเรียนในแต่ละพื้นที่มีความแตกต่างกันได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมุมมองในด้านผู้เรียนและชุมชนที่มีลักษณะเน้นพหุวัฒนธรรม กล่าวคือ ในบางสถานศึกษาผู้เรียนเป็นชาวต่างชาติ คือบางคนมีสัญชาติพม่า และมีวัฒนธรรมแบบมอญ อยู่จำนวนมาก ซึ่งความหลากหลายเหล่านี้ส่งผลให้เกิดความแตกต่างในการนำการบริหารงานกิจการนักเรียนไปใช้ในการจัดการศึกษา และเมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า อำเภอทองผาภูมิกับอำเภอสังขละบุรี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาข้อมูลในด้านสถิติแล้วอาจกล่าวได้ว่า การบริหารงานกิจการนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในอำเภอทองผาภูมิ และอำเภอสังขละบุรี มีผลการปฏิบัติที่แตกต่างกันในเรื่องของการวางแผน และการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบในงานกิจการนักเรียน การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเป็นเอกสารคู่มือเพื่อให้ทราบถึงกฎระเบียบของโรงเรียน อาจจะไม่ได้มีความชัดเจนเท่าที่ควร จึงส่งผลให้การบริหารงานกิจการนักเรียนในสองพื้นที่มีความแตกต่างกัน ซึ่งข้อมูลทางสถิติ สามารถยืนยันได้ว่า บริบทและสภาพแวดล้อมทั้งด้านกายภาพ และวัฒนธรรมของแต่ละพื้นที่มีอิทธิพลต่อความแตกต่างในการบริหารงานกิจการนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ มลรัท ทุมแสง (2555 : 16) ที่กล่าวว่า การบริหารงานกิจการนักเรียน เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนโดยตรงนอกจากการเรียนการสอนตามปกติที่มุ่งส่งเสริมการเรียนการสอนของนักเรียนทุกคนให้เป็นผู้มีความสามารถ มีความประพฤติที่ดีงาม มีระเบียบวินัยในตนเอง อันจะส่งผลให้นักเรียนก้าวหน้า และประสบผลสำเร็จในการเรียนการทำงานเมื่อสำเร็จการศึกษาออกไป และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศกุนตลา วิไลขำ (2554 : 24) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้ปกครองและชุมชนต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท ประจำปีการศึกษา 2554 ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้ปกครอง และชุมชนต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดย

เรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านการส่งเสริมนักเรียนและด้านการส่งต่อนักเรียน ส่วนผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองและชุมชนต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เมื่อจำแนกตามอาชีพ ในภาพรวมกลุ่มที่มีอาชีพเกษตรกรรมแตกต่างกับกลุ่มที่มีอาชีพรับราชการ ค้าขาย และอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำแนกตามภาระทางครอบครัว ในภาพรวมพบว่า กลุ่มที่มีรายได้เท่ากับรายจ่ายแตกต่างกับกลุ่มที่มีรายได้น้อยกว่ารายจ่ายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อจำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพสมรสระดับการศึกษา จำนวนบุตร และความเอาใจใส่ต่อการเรียนของนักเรียนเมื่ออยู่ที่บ้านในภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยมีดังนี้

1.1 โรงเรียนควรมีคู่มือการบริหารงานกิจการนักเรียน เพื่อให้ผู้ที่รับผิดชอบได้ศึกษา หรือบุคลากรที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนด้านการบริหารงานกิจการนักเรียนโรงเรียนให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องกระบวนการบริหารกิจการนักเรียนมากยิ่งขึ้น

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษา ควรให้ครูทุกคนมีส่วนร่วมในการวางแผนเกี่ยวกับงานกิจกรรม นักเรียน เพื่อให้ครูทุกคนได้รับทราบทุกขั้นตอนและทุกกิจกรรม ของการบริหารงานกิจกรรมนักเรียน แบบมีส่วนร่วมที่สถานศึกษาดำเนินการ

1.3 ผู้ที่รับผิดชอบในงานบริหารกิจการนักเรียน ควรส่งเสริม การพัฒนาให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม จริยธรรม ตามกระบวนการ มีการวางแผน กำหนดแนวทางการส่งเสริมการจัดกิจกรรมนักเรียน ให้นักเรียนได้เรียนรู้จาก ประสบการณ์จริงฝึกปฏิบัติให้ได้

1.4 ครูทุกคนควรมีส่วนร่วมในการวางแผนงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้ทราบขั้นตอนการดำเนินงาน สามารถประสานกับบุคคล และหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับเยาวชน เพื่อนำผลประเมินไปปรับปรุงเพื่อพัฒนาต่อไป

1.5 ผู้บริหารสถานศึกษา ควรส่งเสริม การส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน ให้เผยแพร่ประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตย

1.6 โรงเรียนควรตระหนักและให้ความสำคัญกับการประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน ควรวางแผนอย่างเป็นระบบ พัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยการประชุมชี้แจงคณะทำงานอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมีการกำกับ ติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาแนวทางการบริหารงานกิจการนักเรียนในสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี

2.2 ควรมีการศึกษาความต้องการของครูนักเรียนต่อการบริหารงานกิจการนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 พร้อมกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องและพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ*. กรุงเทพมหานคร: ครุสภาลาดพร้าว.
- มัลลิกา คูสีวิน. (2559). *แนวทางการบริหารกิจการนักเรียนของโรงเรียนบ้านป่าช้างนาเงิน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3. การค้นคว้าอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.*
- มลรัก ทุมแสง. (2555). *การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนากิจการนักเรียนโรงเรียนบ้านกุดฮู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนครเขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.*
- ศกุนตลา วิไลขำ. (2554). *ความคิดเห็นของผู้ปกครองและชุมชนต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท ประจำปีการศึกษา 2554. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.*
- สัญญา ประชากุล. (2553). *การพัฒนาระบบสารสนเทศงานกิจการนักเรียนโรงเรียนวงใหญ่วิทยาคม อำเภอวงใหญ่ จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*
- สิริรัตน์ เฟิงบุญ. (2546). *การพัฒนาการดำเนินงานกิจการนักเรียนด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์แก่นักเรียนโรงเรียนบ้านหนองยาว อำเภอเบญจลักษ์ณ์ จังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *คู่มือการประเมินสมรรถนะครู*. กรุงเทพมหานคร:
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน..
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545*. กรุงเทพมหานคร: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย. (2560). *มาตรฐานการปฏิบัติงานโรงเรียนมัธยมศึกษา พ.ศ. 2552
(ปรับปรุง พ.ศ. 2560)*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- Best, J. W. (1981). *Research in education*. London: Prentice-Hall International.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities.
Educational and Psychological Measurement, 30 (3), 607-610.